

sat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i den videre debat.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Først og fremmest tak til ordføreren, hr. Ole M. Nielsen, for en god, positiv tale, og også for et godt forslag til vedtagelse.

Der var lige et par ting. Vi hører gang på gang det med de planmæssige problemer, man har. Jeg vil godt have nærmere præciseret, hvad det er, ordføreren tænker på. Skulle f.eks. hr. Svend Auken ikke have grebet ind i planloven med hensyn til at etablere flere store lavprisvarehuse? Det var jo sådan, at hver eneste større by havde planer om sådan et til stor skade for netop de små butikker ude på landet. Og er der problemer i det, som kommunerne ikke, hvis de ville, kunne gå ind og klare f.eks. ved at lave lokalplaner for områderne?

Byfornyelse blev også nævnt. Der er da allere-de gode muligheder dér, også ved at kommunerne samarbejder omkring det. Postområdet arbejder man også med for at præcisere retningslinjerne.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er et spørgsmål, jeg svarer meget gerne på det her, som hr. Holger Graversen rejser omkring de planmæssige problemer.

De ting, som vi er en gruppe af partier, der – ja, gruppen er lidt varieret, fordi jeg ikke er med i den altid – arbejder med, er f.eks. udnyttelsen af nedlagte landbrugsbygninger og lidt mere mulighed for at åbne op. Selv om man har etableret en virksomhed, og den så heldigvis eller uheldigvis vokser ud af rammerne, så skal den drives ind til industriarealer i en by.

Der kunne vi godt ønske lidt mere fleksibilitet, hvor den ligger, f.eks. med et forslag om at få lov til at bygge en bolig mere i forbindelse med et landbrug, hvor mange landbrug jo desværre bliver nedlagt, men hvor nogle få heldigvis bliver større og heldigvis giver arbejdspladser til flere mennesker. Der kunne det jo være vældig godt, at man kunne få lov til at bygge medhjælperboliger, men også aftægtsboliger, fordi det på landet er en god tradition, at den virksomhed, man har været med til at opbygge, vil blive overdraget til næste generation, og så kan man blive boende.

Omkring lavprisvarehuse har jeg støttet regeringen hele tiden i, at vi har brug for den over-

ordnede myndighed, som ligger i planloven. Også derfor, for lige at sige det, skuffede hr. Svend Auken mig så utroligt i sagen omkring Ørestadsprojektet, men det er så en helt anden sag, for ellers havde vi været helt enige.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu siger hr. Ole M. Nielsen, at han ønsker lidt mere fleksibilitet og nævner et par bestemte områder. Og jeg er lidt forundret over udlægningen af det at have mulighed for at bygge boliger, for det er jo i dag absolut muligt at bygge en medhjælperbolig; det er faktisk ikke det, der er noget stort problem. Så jeg vil godt have præciseret: Er det sådan, at hr. Ole M. Nielsen mener, man skal i virkeligheden kunne etablere nye landsbyer på den bekostning?

Det andet område, hr. Ole M. Nielsen vil have mere fleksibilitet omkring, er de nedlagte landbrugsejendomme. Jeg kunne godt tænke mig at få præciseret nok så nøje, hvor langt det er, man kan gå. I øjeblikket mener jeg, det er sådan, at man kan gå, indtil der er fem arbejdspladser i sådanne overflødiggjorte bygninger. Kunne vi ikke få det præciseret? Er det det dobbelte? Er det 20? Er det 100? Hvor langt vil hr. Ole M. Nielsen gå?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Omkring det første med medhjælperboliger har jeg ikke helt nøjagtig styr på, hvad der står i reglerne, men jeg ved, at det er meget besværligt, og at der gives masser af afslag på det. Det er jo en kendsgerning.

Jeg vil vel ikke have, at enhver landbrugsbedrift udvikles til en landsby. Men omvendt står det jo ikke hverken i Jyske Lov eller i Bibelen eller andre steder, hvor mange landsbyer der skal være i Danmark. Man kan vel ikke afvise muligheden for, at det var rimeligt, der opstod en ny landsby et sted.

Men jeg mener da i høj grad, at det skal være noget, man så beslutter sig til. Den skal da ikke opstå tilfældigt. Når jeg ønsker fleksibilitet, så mener jeg jo ikke, at man skal have lov til at gøre det uden at søge om lov, selvfølgelig ikke. Men altså mere fleksibilitet i lovgivningen og i administrationen af den. Omkring arbejdspladser går det ikke fra min side på, om det er fem eller ti arbejdspladser, men på, hvor meget man må have lov at bygge til. Jeg mener, at det, det handler om, er, at man må have lov til at udvide på det